

[Socialministeren.]

gvingen op, end vi har gjort det her i Landet, altsaa ogsaa med Støtte fra Arbejdsgiverne. Ja, selv i Czekoslovakiet, som vi jo i Aarene, der er gaaet, særlig har frygtet som Konkurrent paa adskillige Punkter, ydes der Statstilskud netop til Fagorganisationernes Understøttelse; og det ydes indenfor de fastsatte Rammer med 100 pCt., altsaa med det samme Tilskud, som foreslaas til de daarligst stillede Arbejdere efter Forslaget her. Ikke et Ord om disse Forhold, ikke et Ord til Sammenligning med de andre Lande nævner nogen af de ærede Ordførere for de Partier, hvis Presse Dag ud og Dag ind søger at bilde Læserne ind, at Danmark paa alle mulige Omraader er forud for den øvrige Civilisation med Hensyn til social Lovgivning og paa enhver Maade overvælder Arbejderne med Understøttelser til Skade for Erhvervslivet og de arme, elendige Skatteborgere. Jo, det ærede Medlem Hr. Krag kunde faa Øje paa et eneste Land at sammenligne os med, og det var Sverige, Sverige, der sammen med Finland og de Forenede Stater i Nordamerika er de eneste Lande af højere Civilisation, der overhovedet ikke har Arbejdsløshedsforsikring. Men overfor dem staaer dog i alt Fald 7 Stater med en frivillig og 5, deraf de allerstørste og betydeligste, med en tvungen Arbejdsløshedsforsikring, som jeg nu har skildret det. Er det Mangel paa Sagkundskab, Mangel paa Objektivitet, eller hvad er Grunden til, at vi altid skal se en saa skadelig Opfattelse bibrægt den danske Læseverden om Forholdene paa de forskellige Omraader?

Det ærede Medlem Hr. Krag har altsaa Ret i, for saa vidt, at Bøtten er vendt ved dette Lovforslag i Forhold til Loven af 1927. Det vil jeg da haabe den er! Til Trods for dette Forslags Nøgternhed, til Trods for de store Byrder, det stadig lægger paa Arbejderne, og den yderst skaansomme Behandling, det af Konkurrencehensyn og af Hensyn til Erhvervslivet tildeler Arbejdsgiverne, til Trods altsaa for de afgørende Hensyn, der paa Forhaand vises politiske Modstandere, vil jeg virkelig haabe, at Forslaget i sin Opbygning viser saa megen Interesse for dette Omraade, saa megen Kendskab til den sociale Udvikling, saa megen Respekt for Organisationernes Betydning og Solidaritetens Betydning i Samfundslivet, at det netop kan være egnet til at danne Grundlaget for et System paa dette Omraade, som kan styrke en Forsikring, kan samle Arbejderne og kan blive staaende som et Fundament for fremtidig

Arbejdsløshedslovgivning. Jeg tvivler meget, meget paa, at de Herrer, som nu kun stritter imod, vilde faa lempeligere Vilkaar ved fremtidige Forslag, hvis de slog dette Forhandlingstilbud ned.

Det ærede Medlem Hr. Krag fremhævede, at man ved Læsningen af dette Forslag stadig stødte paa Fodspor, der viste, at der havde været fremmede Gæster, som det ærede Medlem udtrykte sig, i Bedene. Ja, hvis man med „fremmede Gæster“ mener social Forstaaelse, saa har der i Sammenligning med Loven af 1927 været fremmede Gæster i alle Paragrafferne omtrent. Hvis det ærede Medlem derimod med „fremmede Gæster“ mener det, han tidligere har udtrykt ved Fagforeningsdiktatur eller Fagforeningsbudskab, har jeg allerede tilbagevist denne Paastand. Der er ingen, der har søgt at diktere mig noget som helst paa dette Omraade, der er ingen, der med Kendskab til den sociale Udvikling og de Forhold, som jeg har skildret i det foregaaende, vil kunne betegne dette Forslag, dette Forsøg paa en Udbygning af Arbejdsløshedsforsikringen, som et godt Stykke Fagforeningspolitik, lige saa lidt som man kan betegne Loven af 1927 som et neutralt Forslag, og det ærede Medlem Hr. Krag, der ogsaa har Paterniteten til disse to Paastande, maa lede med Lupe for at finde en eneste Socialpolitiker eller Nationaløkonom, som vil give ham Medhold, for saa vidt da angaar Lovens Formaal og vigtigste Bestemmelser.

I sit Indledningsforedrag før Overgangen til Detailkritikken angreb det ærede Medlem Hr. Krag mig endelig, fordi jeg trods mine Udtalelser om med denne Lovgivning at ville tilstræbe en Udbygning af Forsikringslovgivningen netop havde forøget Understøttelserne i Loven, Understøttelsesmomentet i Forhold til Forsikringsmomentet — den ærede Ordfører for Retsforbundet udtrykte den samme Tanke saaledes, at Forhøjelsen af Statstilskuddet vilde svække Forsikringsprincippet. Det er Udtalelser, der rent teoretisk tager sig godt og rigtigt ud, men i øvrigt fra et Socialforsikrings synspunkt er komplet irrelevante, da denne Art af Forsikring ikke skal give Udbytte til forslugne Aktionærer eller Tantième til Bestyrelser og deres Paahæng. Tror de ærede Medlemmer, at Selvhjælpsbestrebelse i Sygekasserne svækkes, fordi man ved Tilskud gør Folk det muligt at faa Raad til at gaa ind i Sygekasserne? En saadan Tankegang er ganske ved Siden af overfor Socialforsikringen, ja, selv en Tvangs-Folkforsikring maa, hvis den skal kunne gennemføres i Praksis, være spækket med offentlige